

Publicerad 2009-09-01 13:38 av Jeje

mitt mörker, mitt djup

jag kryper långt in i mitt skal
där är det mörkt, varmt och fuktigt
mina händer är iskalla
mina fötter likaså
det känns som om jag svalt en isklump
jag sväljer gång på gång
och det känns som om den fryser allt den glider förbi
längs med bröstbenet nedåt
den sätter sig som en vikt djupt ner i magen
iskall

tyngden på mitt bröst gör det svårt att andas
drar mig längre och längre ner i mörkret
ner i djupet
där jag slipper känna
slipper tänka
slipper behöva ta beslut
beslut om hur, och om jag ska ta mig ut

jag trivs här
i menlöshetens land
i det oändliga mörkret
i ingenting

här behöver jag inte ens finnas till

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jeje med Poeter.se id #15931 innehar upphovsrätten